

תת"ע 3306/03/17 - תאמר שלבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3306-03-17 מדינת ישראל נ' שלבי
תיק חיצוני: 10250845723

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	תאמר שלבי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 20.11.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקע ביום 9.12.11) וללא ביטוח בר תוקף על שימוש ברכב, עבירות מיום 15.2.17, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 2,500 ₪, פסילה בפועל למשך 5 חודשים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.
3. המבקש טען כי התייצב בבית המשפט בתאריך 21.11.17 במקום בתאריך 20.11.17 וכאשר ניגש למזכירות בית המשפט נודע לו שניתן פסק דין בהיעדרו. טען כי מדובר באי הבנה וביקש להתחשב במצבו וליתן לו יומו בבית המשפט.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש לא הראה טעם מספיק לאי התייצבותו. כמו כן, טענה כי המבקש לא טען לגופו של עניין כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין ועל כן ביקשה לדחות הבקשה על הסף.
5. בהחלטתי מיום 28.1.18 קבעתי כי ככל שלמבקש טענות הגנה כלשהן, עליו לפרטן, בתצהיר ערוך כדין, בתוך 21 יום. עוד קבעתי כי בהיעדר טענות הגנה כאמור, תינתן החלטה על סמך הנתונים שבפניי.
6. המבקש לא הגיש תצהיר המפרט טענות הגנתו. בנסיבות אלה, ההחלטה בבקשה ניתנת על סמך

החומר המצוי בפניי.

7. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

8. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

9. המבקש זומן לדיון כדין לאחר שמועד הדיון נדחה לבקשתו ולמרות זאת לא התייצב ואף לא התייצב מי מטעמו. הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינו מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793).

בנסיבות אלה, המבקש לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

10. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ולא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירות מסוג זה בשים לב לתקופת הפקיעה של רישיון הנהיגה שלו.

11. לאור כל האמור הבקשה נדחית.

12. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 28.3.18 על פי שובר שיונפק לו במזכירות בית המשפט.

הפסילה בפועל למשך 5 החודשים האמורה בגזר הדין מיום 20.11.17 תחל לא יאחר מיום 28.3.18 בשעה 09:00 אך תחושב כנגד הפקדה. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט ואם אין בידיו רישיון נהיגה תקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

13. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים ותוודא קבלתה בידי המבקש.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ח, 05 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.